

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 232.

64de Møde.

Løverdagen den 27de April.

(Forts.)

Ordføreren: Jeg skal tillade mig, hvad denne Paragraph angaaer, at begynde bagfra, idet det vistnok er den første Forandring, vi have foreslaaet, som nærmest vil give Anledning til Discussion. Det sidste Stykke have vi naturligtvis Intet at erindre imod, men vi finde det overflødigt at motivere, hvorfor Præsterne skulle være frie for dette specielle Bidrag, der maa gaae over paa Communerne; vi have altsaa foreslaaet, simpelthen at udtrykke Tanken. Hvad det sidste Punktum af første Stykke angaaer, saa vilde Bestemmelserne i Udskættet være meget dybt indgribende i hvad der før Liden er det Bestaaende. Man vil af Comiteens Betænkning have seet, at vi ingenlunde kunne tilraade en saadan Forandring. Navnlige skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at Skoledistricterne ere meget blandede; det er ikke alene forskellige Sogne, skjøndt under een Commune, som kunne have fælles Skoledistrict, men det er forskellige Sogne under forskellige Communer, hvoraf der er udgaaet Stykker og deraf dannet et Skoledistrict. Jeg troer, det vilde være let at finde Skoledistricter, sammensatte af Stykker fra 3 forskellige Sogne (Ja!), og der maatte dog altsaa vistnok, hvis man vilde træffe en saadan Bestemmelse her, finde nogen Opgjørelse Sted (Ja!), finde en Refusion Sted fra det ene Sogns Kasse til det andet. Naar man ved Communalloven maaffee kan komme saa vidt, at man tager alle Communalafgifter op under en almindelig Communeskat, saa indseer jeg, at det er det Maal, hvortil man bør stræbe; men da maa man vist ved saadanne Forhold lade Noget afgive fra den ene Commune til den anden; thi det er dog det Naturlige, at der, hvor Børnene søge Skolen, der

bør ogsaa Bidragene til Skolen erlægges. — Hvad nu det første Punktum angaaer, saa tilstaaer jeg, at det forekommer mig ikke i Udskættet at være aldeles bestemt udtrykt, hvad der dog vistnok har været tilstøttet, at Grundeierens Forpligtelse til at udrede Skolebrændsel i Fremtiden skulde ophøre, men af Motiverne fremgaaer det temmelig klart. Men dersom maa jeg bemærke, at det er et Spørgsmaal, som slet ikke staaer i Forbindelse med denne Sag; det er ikke det privilegerede Hartkorn, som har for sit Fæstegods at udrede Skolebrændsel, men det er Enhver, som eier en Fæstegaard, det er enhver Bonde, som foruden sin egen Gaard tillige eier Nabogaarden, som han har bortfæstet, han har for denne Fæstegaard at udrede Skolebrændsel; det er Grundeierne, denne Forpligtelse er paalagt, og som mig synes meget naturligt, thi det er dem alene, som kunne være i Besiddelse af Brændselmateriale. Fæsteren maa jo aldeles ikke hugge i sin Skov eller skjære Løv uden Udviisning; hvorledes skulde man da billigt kunne paalægge ham at levere Saabant til Skolen? Jeg skal tillade mig at anføre et Exempel. Det er ogsaa forbudt Fæsterne at føre Hø og Halm bort fra deres Gaarde. Hvis man nu bogstaveligt forstod dette saaledes, at de heller ikke til Skolen maatte levere det Hø og Halm, som blev dem paalignet, saa er jeg overbevist om, at man i Skoleanordningen vilde have truffet den Bestemmelse, at Grundeierne ogsaa skulde udrede det, eller at det skulde tilveiebringes paa en anden Maade; men fordi man aldrig har opfattet denne Bestemmelse saa bogstaveligt, derfor har man lagt det paa Fæsteren, og ingen Fæster kan drages til Ansvar, fordi han af sin Avling bortfører den Fourage, som han er pligtig at levere til Skolen; men det Samme gjelder ikke om Løv og Brænde. Dersom Fæsteren i sin Skov hugger det Brænde, som han skal levere til Skolen, saa vil han blive tiltalt